

प्रतियुक्तः, चि, (प्रतियुच्यते स्मेति। प्रति + युच् + क्तः।) परिहितवस्त्रादिः। इत्यमरः। २।८।५५॥ (परित्यक्तः। यथा, रघुः। ४।४३। “यहीतप्रतियुक्तस्य स धर्मेविजयी वृषः। श्रियं महेन्द्रनाथस्य जहार न तु मेदिनीम्” बहः। यथा, भागवते। ३।१८।१०।

“न म्बुप्राशैः प्रतियुक्तस्य वीरा विकत्यनं तव यत्नन्मभ्र”

प्रतिनिवृत्तः। विच्युतः। यथा, मार्कण्डेये। १५।१। “नरकात् प्रतियुक्तस्तु क्षमिः पतितयाजकः” प्रत्यर्पितः। यथा, रघुः। १६।५६।

“तद्भ्रमतीभिर्मदरागशोभां

विलोचनेषु प्रतियुक्तमासाम्”)

प्रतियन्त्रः, पुं, (प्रतियन्त्रते इति। प्रति + यन् प्रयत्ने + “यजयाचयतरिष्ठप्रच्छरचो नङ्” ३।६०। इति नङ्।) लिप्ता। वाक्का। उप-ग्रहः। वस्त्री। इत्यमरः। ३।३।१०६॥ नियन्त्रादिः। सतो गुणान्तराधानम्। इति भरतः॥ संस्कारः। इति खामी॥ (यथा, माघे। ३।५४।

“सुगन्धितामप्रतियन्त्रपूर्णां

विभ्रन्ति यत्र प्रमदाय पुंसाम्”)

“यत्र पुरि न प्रतियन्त्रः संस्कारः पूर्णो यस्या-स्त्राम्” इति तट्टीकायां मणिनाथः॥ यज-णादिः। इति रामाश्रमः॥ प्रतियन्त्रः। इति सुकटः॥

“प्रतियन्त्रस्तु संस्कारलिप्तोपग्रहणेषु च”

इति मेदिनी। ने, १६६॥

रचना। इति जटाधरः॥ प्रयत्नवति, चि। इति त्रिकाण्शेषः॥

प्रतियातना, स्त्री, (प्रतियात्यते अनया इति। प्रति + यत् + णिच् + “य्यासश्रयो युच्” ३।३।१०७। इति युच्।) प्रतिमा। इत्यमरः। २।१०।३६॥ (यथा, माघे। ३।३४।

“अनिर्विदा या विदधे विधाया पृथ्वी पृथिव्या प्रतियातनेव”)

तुल्ययातना च॥

प्रतियोगः, पुं, प्रतियुच्यत इति। प्रति + युज् + भावे घञ्।) विरोधः। (पुनरुद्योगः। यथा, भागवते। ४।१०।२२।

“इति भ्रवंचिचरथः स्वसारथिं यत्तः परेषां प्रतियोगशङ्कितः।

शुश्राव शब्दं जलधेरिवैरितं नभस्ततो दिक्षु रजोऽन्वदृश्यत”

“प्रतियोगः पुनरुद्योगः” इति तट्टीकायां श्रीधरखामी॥

प्रतियोगी, [नृ] चि, (प्रतिरूपं युच्यते इति। प्रति + युज् + घिबुण्।) विरोधी। यथा,—

“साध्यव्यप्रतियोगिकान्योन्याभावासामानाधि-करणम्। इति चिन्तामणिः॥ सत्यतिपक्षः।

यथा,—

“प्रतियोगिनं दृष्ट्वा प्रतियोगी निवर्त्तते” इति प्राचीनकारिका॥

प्रतिरम्भः, पुं, (प्रति + लम्भ + भावे घञ्। लस्य रुः।) प्रतिरलम्भः। इति द्विरूपकोषः॥

प्रतिरूपं, स्त्री, (प्रतिगतं प्रतिगतं वा रूपमिति प्रादिसमासः।) प्रतिमा। इति त्रिकाण्शेषः॥ (यथा, भागवते। ७।१०।२९।

“भवान् मे खलु भक्तानां सर्वेषां प्रतिरूप-धृक्”

चि, प्रतिगतं रूपमस्य। अनु रूपः। यथा, महाभारते। १।१०२।६१।

“आत्मनः प्रतिरूपोऽसौ लब्धः पतिरिति स्थिते। विचित्रवीर्यं कल्याण्यौ पूजयामासतुः शुभे”

दानवविशेषे, पुं। यथा, महाभारते। १२।२२७।५९। [मधुः”)

“विश्वजित् प्रतिरूपश्च दृष्ट्वा विष्करो

प्रतिरूपकं, स्त्री, (प्रतिरूप + स्वार्थे कन्।) प्रति-विम्बम्। इति जटाधरः॥ (यथा, महाभारते। १२।५६।४६।

“अभिदैर्गरेदैश्चैव प्रतिरूपककारकैः।

अथैवसुखोपजापेन वीरध्वजैर्देनेन च”)

प्रतिरोधः, पुं, (प्रतिरुध्यते अनेनेति। प्रति + रुध् + करणे घञ्।) तिरस्कारः। इति युत्-यानशब्दटीकायां भरतः॥ (प्रति + रुध् + कर्त्तरि अच्।) सत्यतिपक्षः। यथा। पच-साध्यसाधनाप्रसिद्धिरूपं सिद्धिवाधप्रतिरो-धानां निरासः। इति सत्यभित्तिप्रारोमणिः॥

प्रतिरोधकः, पुं, (प्रतिरुद्धि प्रतिरुध्य चौर्यं करो-तीति। प्रति + रुध् + क्त्वा।) चोरः। इति हेमचन्द्रः। ३।४५॥

प्रतिरोधी, [नृ] पुं, (प्रतिरुद्धीति। प्रति + रुध् + णिनिः। प्रतिरोधक्षिरस्कारोऽस्यस्मेति वा। प्रतिरोध + इनिः।) चौरः। इत्यमरः। २।१०।२५॥

प्रतिलम्भः, पुं, (प्रति + लम्भ + भावे घञ्।) लाभः। तत्पर्यायः। लम्भनम् २। इति हेम-चन्द्रः॥ यथा, श्रीहर्षः।

“नैव नः प्रियतमोभयथासौ

यदमुं न दृष्टुते दृष्टुते वा।

एकतो हि धिगन्धमगुणज्ञा-

मन्वतः कथमदःप्रतिलम्भः”

प्रतिलोमः, चि, (प्रतिगतं लोम आशुक्लं यस्या-दिति। “अच् प्रत्यन्वपूर्णात्सामलोमः” ५।४।७५। इति समासान्तोऽच्प्रत्ययः।) वामः। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, हरिवंशे। १२७।१४। “बहुनि प्रतिलोमानि पुरा स हतवान् मयि। कृष्णो नारदः। सोऽपि न्यतेति स मयानघ”)

विलोमः। यथा,—

“तावुभावय्यसंस्कार्याविति धर्म्मो अवस्थितः।

वैशुण्याच्चन्मनः पूर्णं उत्तरः प्रतिलोमतः”

इति मानवे। ६।६८॥

प्रतिलोमजः, चि, (प्रतिलोमात् जायते इति। प्रति-लोम + जन् + ङः।) प्रतिलोमजातः। उत्तम-वर्णायां अधमवर्णाजातः। यथा,—

“संकीर्णयोनयो ये तु प्रतिलोमानुलोमजाः। अन्योन्यवतिषक्ताश्च तान् प्रवक्ष्याम्यशेषतः”

इति मानवे १० अध्याये॥

प्रतिवचः, [स्] स्त्री, (प्रतिरूपं वचः।) प्रत्युत्तरम्। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, देवीभागवते। १।११।५४।

“सोमः प्रक्रवचः श्रुत्वा किञ्चित् क्रोधसमाकुलः। भग्न्या प्रतिवचः प्राह प्रकटूतं तदा प्रशी”)

प्रतिवचनं, स्त्री, (प्रतिरूपं वचनम्।) प्रतिवाक्यम्। उत्तरम्। इति त्रिकाण्शेषः॥ (यथा, कला-विलासे। २।६।

“न ददाति प्रतिवचनं विक्रयकाले श्रुतो वसिष्ठ मौनी।

निक्षेपपाणिपुरुषं दृष्ट्वा सम्भाषणं कुरुते”

प्रतिनिर्देशः। इति निरुक्तम्। ६।३।६॥

प्रतिवसथः, पुं, (प्रतिवसत्यस्मिन्निति। प्रति + वसु + बाहुलकात् अथ।) यामः। इति हेम-चन्द्रः। ४।२७॥

प्रतिवाक्, [च्] स्त्री, (प्रतिरूपा वाक्।) उत्तरम्। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, महा-भारते। ५।७२।७१।

“लाङ्गुलचालनं चैव प्रतिवाचो विवर्त्तनम्। दन्तदर्शनमारवावस्तो युद्धं प्रवर्त्तत”)

प्रतिवाक्यं, स्त्री, (प्रतिरूपं वाक्यम्।) उत्तरम्। इत्यमरः। १।६।१०॥

प्रतिवाणिः, स्त्री, (प्रतिरूपा वाणिः।) प्रत्युक्तिः। प्रत्युत्तरम्। इति भूरिप्रयोगः॥

प्रतिवादी, [नृ] चि, (प्रतिवादीऽस्यास्तीति इनिः। यदा, प्रतिपूर्वं वदतीति। प्रति + वद + णिनिः।) प्रतिपक्षः। यथा,—

“यदा त्वेवविधः पक्षः कल्पितः पूर्ववादिना।

दद्यात्तत्पक्षसम्बन्धं प्रतिवादी तदोत्तरम्”

इति व्यवहारतत्त्वे दृष्टव्यप्रवचनम्॥

प्रतिवासरः, पुं, (प्रतिगतो वासरम्।) प्रति-दिनम्। तद्दिनम्। इति हारावली। १६६॥ (स्त्री, वासरं वासरं प्रतीति समासि। प्रति-दिनम्। यथा, राजतरङ्गिण्याम्। २।१२७।

“भूतेश्वरर्द्धमानेश्वरविजयेश्वरानपश्यतः।

नियमो राजकार्येषु तस्याभूत् प्रतिवासरम्”)

प्रतिवासी, [नृ] चि, (प्रत्यासन्नं वसतीति। प्रति + वसु + णिनिः।) आसन्नग्रही। निकट-स्थाधी। गङ्गि इति भाषा। प्रतिवसतीति

अद्यादित्वाणिन्प्रत्ययनिष्पन्नः॥

प्रतिविम्बं, स्त्री, (प्रतिरूपं विम्बमिति। “कुगति-प्रादयः” २।२।१८। इति समासः।)

प्रतिमा। प्रतिच्छाया। इत्यमरः। २।१०।३६॥

(यथा, पञ्चदश्याम्। १।१५।

“चिदानन्दमयमज्ञप्रतिविम्बसमन्विता।

तमोरजःसत्त्वगुणा प्रकृतिर्हि विधा च सा”)

प्रतिविषा, स्त्री, (प्रतीपं विषं यस्याः।) अति-विषा। इत्यमरः। २।४।६६॥ आतइस इति भाषा॥ (यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे। ४० अः।